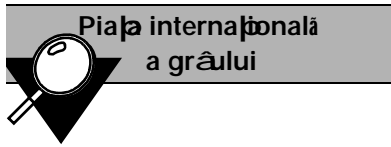

din cuprins:

- OMG ■ Legislație ■ Anul 2001 în cifre ■ Pe scurt
- Agricultura organică ■ Un posibil "biznis"...

Ungaria - 4,2 to/ha

Ministrul agriculturii din Ungaria, Andras Vonza, estimează o producție de porumb de 7 milioane tone, și o producție de grâu de circa 5 milioane tone.

Dacă estimările sale sunt corecte, Ungaria va dispune de un potențial de export grâu de circa 1,5-2 milioane tone. Deși seceta și ploile au afectat calitatea grâului din multe țări, ministrul apreciază că Ungaria va avea un grâu cu calitate bună de panificație.

Recoltarea grâului ajunsese la aproape jumătate în data de 20 iulie, cu o productivitate medie de circa 4,2 tone/hectar.

Prețul unei tone de grâu de bună calitate variază între 17 000 – 23 000 forinți (\$60,3/to - \$81,6/to)

Monsanto testează grâu modificat genetic în Republica Cehă

Grâul testat este total rezistent la erbicidul Roundup, deoarece conține o genă care-i conferă toleranță la erbicidele universale. Până în prezent a fost necesară combinarea unor substanțe chimice diferite pentru a elimina buruienile. Acest tip de grâu modificat genetic, rezistent la Roundup, va permite fermierilor scăderea costurilor pentru combaterea buruienilor și va reduce incidența chimicelor în sol. Oricum, optimismul celor de la Monsanto are de înfruntat scepticismul grupurilor de protecție a mediului.

LEGISLAȚIE

- **HG 626** [MO 390/17.VII.01] pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului
- **HG 645** [MO 392 / 18.VII.01] cu privire la unele măsuri pentru asigurarea colectării și depozitării grâului și orzului din recolta anului 2001.
- **Legea 416** [MO 401 / 20.VII.01] privind venitul minim garantat.

de la GUVERN

În vederea de Guvern din data de 19.VII.01 au fost aprobate, printre altele, următoarele acte normative:

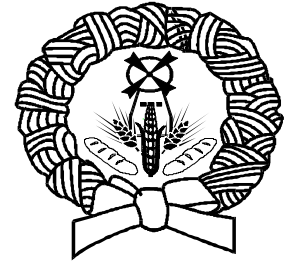
Ordonanță privind introducerea somației de plată

Ordonanța reglementează o procedură simplă, operativă și mai puțin costisitoare de obținere a titlului executoriu.

Procedura somației de plată se va aplica creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani asumate prin contract, constatate printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însoțit de pârșor prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau altor prestații.

Instanța competentă va fi *judectoria*, în cazul cererilor formulate în materie civilă și *tribunalul* în cazul celor formulate în materie comercială, indiferent de valoarea creanței.

Noua reglementare pune cont de necesitatea asigurării unor garanții suficiente atât debitorului cât și creditorului:

- Cererea și documentele justificative care o însoțesc, depuse de creditor, sunt examinate de un judecător care are libertatea de a respinge cererea dacă i se pare nefondată ;
- Debitorul poate ataca ordonanța cuprinzând somația de plată în termen de o lună după comunicarea acesteia;
- Această procedură simplificată va permite creditorului să obțină mai repede un titlu executoriu, în cazul existenței unor obligații rezultate din contracte sau din alte înscrisuri care atestă convenția pârșor și au ca obiect plata unor sume de bani certe, lichide și exigibile.

Textul acestui act normativ pune seama de reglementarea similară existentă în Codul francez de procedură civilă. O procedură asemănătoare există și în Codul german de procedură civilă.

Ordonanță de Guvern privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor comunitare pentru cadastru și agricultură

Guvernul a aprobat înființarea de servicii comunitare pentru cadastru și agricultură la nivelul autorităților administrative teritoriale – comune, orașe, municipii.

Serviciile comunitare pentru cadastru și agricultură se constituie în compartimente organizate în cadrul primăriei, finanțate din bugetul local, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat potrivit legii sau ca instituții publice în subordinea autorităților administrative locale, finanțate din venituri extrabugetare și din subvenții acordate din bugetul local.

Îndrumarea tehnico-metodologică se asigură de către Oficiile Județene de Cadastru, Geodezie și Cartografie și de către Direcțiile Județene pentru Agricultură și Industrie Alimentară.

Atribuțiile principale ale serviciilor comunitare de cadastru și agricultură sunt:

a) participă la acțiunea de delimitare a teritoriului administrativ al comunei, orașului sau municipiului și asigură conservarea punctelor de hotar materializate prin borne;

b) efectuează măsurători topografice pentru punerea în posesie pe amplasamente stabilite de către comisiile locale de aplicare a legilor fondului funciar și forestier;

c) întocmesc fișele de punere în posesie;

d) constituie și actualizează evidența proprietăților imobiliare și a modificărilor acestora;

e) constituie și actualizează evidența terenurilor care fac parte din domeniul public și privat;

f) delimitează exploatațile agricole din teritoriul administrativ al localității;

g) fac propuneri și avizează proiectele de organizare și funcționare a exploataților agricole și aplică în teren elementele necesare funcționării acestora (proiectarea și amenajarea rețelei de drumuri și alimentare cu apă, irigații);

h) urmăresc modul în care deținătorii de terenuri asigură cultivarea acestora;

i) furnizează date pentru completarea și înțelegerea la zi a registrului agricol;

j) acordă consultanță agricolă, urmăresc aplicarea tehnologiilor adecvate și iau măsurile de protecție fitosanitare.

Pentru atribuțiile care presupun prestări de servicii la cererea cetățenilor vor fi percepute taxe stabilite de consiliile locale, în conformitate cu prevederile legii privind finanțele publice locale și ale legii privind impozitele și taxele locale.

Nivelul salariilor personalului încadrat la serviciile comunitare de cadastru și agricultură (ingineri geodezi, subingineri cadastru, tehnicieni topografi, ingineri, subingineri și tehnicieni agronomi,

horticoli, zootehnici, medici veterinari, operatori în sămânțări artificiale și alți specialiști, după caz) se stabilește de către consiliile locale, potrivit legii.

Consiliile locale ale comunelor, orașelor și municipiilor pot înființa în subordine, individual sau prin asociere între ele, societăți comerciale pentru preluarea și valorificarea produselor agro-alimentare de la producătorii individuali, de la exploatațile agricole asociative și exploatațile familiale.

Serviciile pentru cadastru și agricultură vor coordona înființarea unor asemenea societăți comerciale și vor acorda consultanță și sprijin producătorilor în valorificarea producției agricole vegetale și animaliere.

Ordonanță pentru modificarea Legii nr. 34/1994 privind impozitul pe venitul agricol

Ordonanța stabilește modificarea sintagmei *impozit pe venitul agricol* cu *impozit pe terenul agricol*, în vederea realizării distincției între impozitele pe proprietate și cele pe venit.

Modificările Legii nr. 34/1994, care vor intra în vigoare începând cu anul 2002, vizează:

- transformarea impozitului pe venitul agricol în impozit pe teren agricol, intrând astfel în categoria impozitelor pe proprietate
- datorarea impozitului numai pentru cei care dețin în proprietate suprafețe de teren agricol ce depășesc 10 ha. Impozitul pentru terenul agricol se stabilește prin aplicarea cotei de 15% asupra normelor de venit stabilite pentru suprafața de teren arabil sau echivalent arabil, de către consiliile locale, în funcție de zona de fertilitate.
- Veniturile realizate din exploatarea bunurilor agricole în sistem intensiv vor fi supuse impozitului pe venitul global începând cu anul 2002

Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, cu modificări și completările ulterioare

Guvernul a aprobat modificarea și completarea Ordonanței nr. 73/1999 privind impozitul pe venit.

Principalele modificări vizate de Ordonanță sunt:

- modificarea sistemului de actualizare la inflație a baremului de impunere, respectiv stabilirea unui barem anual folosit pentru calculul plăților anticipate cu titlu de impozit în funcție de indicele anual prognozat de inflație, urmând ca la sfârșitul anului acest barem să fie ajustat în funcție de indicele anual efectiv de inflație;
 - majorarea plafonului lunar reprezentând venitul din pensii neimpozitabil de la 2.749.000 lei în prezent, la 5.000.000 lei respectiv o creștere cu 2.251.000 lei a venitului neimpozabil din pensii la nivelul unei persoane fizice;
 - majorarea coeficientului de deduceri personale suplimentare la 0,5 pentru copii și alți membri de familie aflați în întreținerea contribuabilului;
 - excluderea din baza de impozitare anuală a veniturilor din salarii și asimilate salariilor, realizate din străinătate de persoanele fizice române cu domiciliul în România urmare a activității desfășurate în străinătate;
 - includerea în baza de impozitare a anumitor venituri obținute din exploatarea bunurilor agricole în sistem intensiv, prevedere preluată din Legea nr. 34/1994 privind impozitul pe venitul agricol;
 - scutirea de la plata impozitului pe veniturile din salariile obținute de oficialii organismelor internaționale din activitatea desfășurată în România.
- Prevederile propuse prin proiectul de ordonanță urmăresc realizarea următoarelor efecte:
- creșterea gradului de conformare în ceea ce privește obligațiile fiscale instituite de OG 73/1999 privind impozitul pe venit, concomitent cu îmbunătățirea administrării la nivelul organelor fiscale teritoriale;
 - asigurarea principiului echității fiscale în așezarea nivelului sarcinii fiscale;
 - aplicarea cu consecvență a principiului de globalizare a veniturilor, concomitent cu dimensionarea stimulativă a cheltuielilor aferente construcțiilor închiriate.

DIN ANGLIA...

Britanicii ar putea scumpi pâinea

În prezent, pâinea în Marea Britanie costă începând cu 6.300-7.150 lei (sortimentele "populare"), ajungând până la 29.400-33.650 lei pentru specialități.

Deși nouă prețuri ni se pare amețitor, britanicii nu exclud o creștere a prețului pâinii cu circa 2.500 lei, datorită creșterii prețului la grâu pe piața locală.

Fermierii britanici au fost nevoiți să reducă suprafețele în-să mănădate cu grâu datorită inundațiilor puternice din toamna și iarna anului trecut care au împiedicat reluarea ciclului agricol pe însemnate suprafețe de teren.

Anul acesta britanicii se așteaptă la o recoltă cu 25% mai mică ca anul trecut, de numai 12,2 milioane tone grâu, față de cele 16,7 milioane tone grâu în 2000. Anul trecut, grăul pentru panificație s-a vândut cu circa £80 / tonă (\$114), ajungând în prezent, chiar înainte de recoltă, la £100 (\$142,5).

Deși marii producători de pâine (Sainsbury, Safeway) nu au anunțat încă scumpirea pâinii, Federația Brutarilor Britanici nu exclude această posibilitate, mai ales că în prezent nu se cunoaște încă *calitatea* pe care o va avea grăul recoltat în acest an – care este un alt factor important ce va influența prețul pâinii. Directorul federației, John White a declarat: *totul depinde de cât de mult grâu vom avea și cât de bun. Este o problemă pur economică: dacă prețul făinii va crește, atunci vom lua în considerare scumpirea pâinii.*

Un nou inamic public: fusarium

Teama că micotoxinele produse de sporii de fusarium pe cereale ar putea genera o nouă "spaimă" în rândul consumatorilor a determinat compania Aventis din Marea Britanie să inițieze luarea unor măsuri pen-

tru a găsi o soluție integrată de combatere a acestei boli.

Monitorizarea recoltelor de cereale arată o creștere semnificativă a conținutului de fusarium. Primăverile ploioase, urmate de veri ploioase, precum și schimbarea practicilor de pulverizare au favorizat apariția acestei boli în ultimii ani.

Canada, Statele Unite și Olanda au deja standarde care limitează prezența micotoxinelor, în dorința de a asigura protecția consumatorilor. Se pare că și în UE vor fi impuse noi limite pentru micotoxinele din cereale.

Dar adevărata problemă este posibilă reacția a consumatorilor.

După panica creată de encefalopatia spongiformă (boala vacii nebune) și de febra aftoasă – care au determinat scăderea bruscă și dramatică a consumului de carne de bovine – industria alimentară nu ar mai putea face față unei noi panici: fusariumul.

Trebuie să găsim o soluție înainte ca acest aspect să se transforme într-o adevărată problemă, a declarat Craig Morgan, de la Agrovista, firmă furnizoare de input-uri. Cercetări pentru stabilirea unor strategii integrate de control se fac în Franța și în Germania încă din 1994, aceste zone prezentând un risc ridicat la infectarea cu fusarium. Aici există zone unde unele câmpuri cu grâne sunt pur și simplu roz, datorită infectării cu fusarium.

oferta

Schimb (vând) apartament 2 camere ultracentral Brâila, dotări excepționale și garaj, cu apartament în Sinaia, Predeal sau București, condiții similare. Mobil: 092-294-208.

OMG

Președintele Braziliei, Fernando Henrique Cardoso, a emis pe 18 iulie a.c. un decret prin care, începând cu 31 decembrie, produsele ce conțin OMG (organisme modificate genetic) în proporție de peste 4% trebuie etichetate corespunzător.

Decizia a scandalizat grupurile de consumatori și de protecție a mediului, care sperau într-o prohibiție a OMG de tipul celei practicate de UE, care prevede etichetarea ca atare a produselor ce conțin OMG în proporție de peste 1%.

Decretul președintelui brazilian este considerat de grupurile opozante OMG un document politic scandalos. În prezent, culturile OMG sunt interzise în Brazilia, dar acest lucru este încă sub evaluare. Guvernul brazilian a admis deja importul unor cantități mici de porumb modificat genetic, iar acest document poate prevedea o schimbare de atitudine vis-a-vis de OMG.

În Brazilia activează peste 35.000 de societăți în agricultură și industria alimentară, iar decretul președintelui brazilian reprezintă practic "lumină verde" pentru cercetările în biotehnologie.

Suporterii OMG susțin că aceste recolte sunt rezistente la boli și dăunători, reducând astfel costurile fermierilor cu pesticide și alte chimicale. Opozanții susțin că nu sunt cunoscute încă riscurile pe care OMG le pot avea asupra oamenilor, iar consumatorii ignoră în mod periculos ceea ce mănâncă.

În SUA și Brazilia majoritatea copleșitoare a consumatorilor este indiferentă la prezența OMG în hrana zilnică, spre deosebire de consumatorii din UE.

Fermierii brazilieni speră să urmeze exemplul fermierilor din SUA, cel mai mare exportator de soia din lume.

Dar așa cum am văzut în articolele trecute, până și "invidia" fermierii americani își văd amenințate piețele de export, tocmai din cauza promovării OMG.

Deși a fi pro sau contra OMG poate părea, la prima vedere, o decizie politico-economică, de schimbare a raportului de forță pe piețele de export, părerea noastră este că cei care vor decide soarta OMG vor fi, în cele din urmă, consumatorii.

agricultura

organică

Experții Națiunilor Unite susțin că **agricultura organică poate reprezenta o importantă nișă de export pentru țările în curs de dezvoltare**, care nu pot ține pasul cu subvențiile acordate de țările industrializate.

Piața pentru alimente și băuturi organice – produse fără pesticide, ierbicide sau fertilizatori chimici – crește rapid în țările industrializate, și chiar în unele țări în curs de dezvoltare, a declarat Rudy Kortbech-Olesen, de la ITC (agenția Națiunilor Unite).

Vânzările anuale de produse organice se ridică la 17,5 miliarde dolari, similară cu cifra înregistrată în comerțul mondial cu cafea!

Predictiile favorabile în legătură cu extinderea acestui sector sunt susținute de:

- creșterea sensibilizării consumatorilor la problemele de sănătate și de mediu
- marketing agresiv din partea marilor comercianți
- temerile generate de boala vacii nebune, de febra aftoasă, de prezența dioxinei în alimente și chiar de organismele modificate genetic (OMG)

Un studiu efectuat de UNCTAD subliniază influența pe care a avut-o evoluția pieței mondiale de produse agricole asupra "boom-ului" agriculturii organice. Din 1970, valoarea comerțului mondial a crescut de 15 ori, pe când comerțul cu produse agricole a crescut de numai 7,5 ori. Participarea țărilor în curs de dezvoltare cu materii prime pe piețele lor tradiționale a scăzut cu o cincime față de 1970.

Numai un grup limitat de țări în curs de dezvoltare a fost avantajat, prin oferirea unor produse mai dinamice: uleiuri vegetale, pește, legume, flori și carne de pasăre.

Documentul remarcă existența unei corelații între subvenționarea produselor și scăderea participării țărilor în curs

de dezvoltare în comerțul mondial.

Bazat pe nivelul subvențiilor din 1998, fiecare fermier din SUA, Japonia și Uniunea Europeană a primit în medie \$20.000 anual. Împreună, țările industrializate au cheltuit aproape 1 miliard de dolari pe zi pentru a susține sectoarele agricole ineficiente.

Efortul financiar al țărilor industrializate a fost făcut pentru a penetra piețele interne ale țărilor în curs de dezvoltare, determinând astfel o discrepanță majoră în balanța comercială a acestora.

Liberalizarea sectorului agricol și creșterea rolului firmelor străine pe piețele locale au mărit competitivitatea produselor importate și au afectat veniturile firmelor naționale.

Pe plan internațional, se înregistrează o creștere în **concentrarea comerțului** și un mai mare accent pe **calitatea produselor**, reducându-se rolul jucătorilor de preț.

În legătură cu concentrarea comerțului, Geoff Tansey, UNCTAD, remarcă implicarea preponderentă în comerțul cu cereale mondial a numai trei firme private: Dreyfus (Franța), Cargill și Bunge (SUA). Pe lângă acestea, firma japoneză pe acțiuni, Mitsui/Cook, joacă și ea un rol important.

Numai acum un an, pe piață erau șase mari corporații ce tranzacționau cereale, dar firma Continental (SUA) a fost cumpărată de Cargill, iar firma elvețiană Andre/Garnac a dat faliment.

În legătură cu aspectele legate de calitate, acest concept include, mai nou, problema securității alimentare și a impactului asupra mediului.

Vânzările de produse organice în țările industrializate reprezintă circa 1-2 procente din întregul sector alimentar.

SUA este lider în acest domeniu, cu vânzări anuale de produse organice de 8 miliarde dolari, reprezentând 1,5% din comerțul cu alimente. Pe locul doi se situează Germania, cu vânzări anuale de 2,2-2,4 miliarde dolari (1,25-1,5%). Dar țările care înregistrează cea mai mare creștere relativă a consumului de produse organice sunt Danemarca (2,5-3%), Elveția (2-2,5%) și Austria (2%).

Peste 140 de țări produc alimente organice certificate, din care 90 sunt țări în curs de dezvoltare, iar dintre acestea 20 sunt țări subdezvoltate.

Deși ponderea lor relativă în comerțul cu produse alimentare este mică, totuși piața produselor organice a crescut în ultimii ani cu 10-30%.

De aceea, Națiunile Unite recomandă țărilor în curs de dezvoltare următoarele:

- să adopte politici de încurajare a producției pentru piețele nișă, în special alimente și băuturi organice;
- o mai bună cunoaștere atât a oportunităților de export pentru produse organice, cât și a avantajelor oferite de aceste produse în ceea ce privește sănătatea, mediul, precum și aspectele economico-sociale;
- intensificarea activităților de cercetare în scopul promovării agriculturii organice, prin crearea de soiuri rezistente la bolile și dăunători specifici zonei, și care să asigure productivități suficient de mari.

Singura îngrijorare a experților constă în prețul ridicat al produselor organice certificate, lucru ce reprezintă un obstacol major în extinderea agriculturii organice în țările mai sărace ale lumii.

anul 2001

în cifre

Dorind să vă oferim informații cât mai complete despre piața grâului și a făinii, am apelat din nou la serviciile oferite de Comisia Națională de Statistică.

Datele prezentate mai jos cuprind perioada ianuarie 2001 - mai 2001.

Grâu

Pe primele 5 luni din anul 2001 au fost **importate** 245 757 tone de grâu, la un preț mediu de 128 USD/tonă. Principalii furnizori au fost:

- Ungaria – 55% din total – 135 353 tone, preț mediu de 132 USD/tonă
- Bulgaria – 22% – 53 648 tone, preț mediu 125 USD/tonă
- Turcia – 12% – 29 409 tone, preț mediu 121 USD/tonă
- Franța – 9% – 4 989 tone, preț mediu 129 USD/tonă

Comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut¹, anul acesta s-au importat cu 173 800 tone mai mult, plătindu-se mai mult cu circa 6 USD/tonă.

Unii susțin că nu a fost o criză a grâului, ci o criză a prețului la grâu, sau o criză a agriculturii. Cum o dai, tot criză este... și bine nu ne-a fost și nu cred că ne va fi prea curând.

Exporturi de grâu au fost puține, 15 330 tone – cu 22 825 tone mai puțin ca anul trecut. Exporturile au fost vizat numai trei țări, și s-au efectuat numai în lunile ianuarie și februarie. S-au exportat:

- 9 054 tone în R. Moldova, la un preț mediu de 115 USD/tonă
- 4 791 tone în Turcia, preț mediu 140 USD/tonă
- 1 485 tone în Italia, preț mediu 202 USD/tonă

Făină

Pe primele 5 luni din anul 2001 au fost **importate** 50 247 tone de făină, la un preț mediu de 189 USD/tonă. Principalii furnizori au fost:

1. Primele cinci luni ale anului

biznis...

În condițiile unei concurențe puternice la făină și produse de panificație, nu ne rămâne decât să ne gândim la nișe de piață – segmente relativ înguste, dar care prezintă o cerere constantă și sigură pentru anumite produse și în care concurența locală este aproape absentă, iar importurile sunt relativ scumpe.

Ca în orice afacere, trebuie cunoscută piața pe care dorim să intrăm. Și pentru că cochetăm de ceva vreme cu *hrana pentru câini și pisici*, vă prezentăm mai jos câteva date obținute în mod special pentru dvs. de la Comisia Națională de Statistică.

În Codul Vamal al României pe anul 2001, la poziția 23.09 figurează *Preparate de tipul celor folosite în hrana animalelor*, cu două subcategorii:

- Ungaria – 83% din total – 41 608 tone, preț mediu de 185,6 USD/tonă
- Bulgaria – 14% din total – 6 912 tone, preț mediu de 183,7 USD/tonă

Comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut, anul acesta s-au importat cu 970 tone mai mult, plătindu-se mai mult cu circa 1 USD/tonă.

Din păcate, acestea sunt cantități de făină care au intrat **oficial** în țară. Piața neagră însă, e scăpată de sub control. La preț mediu de 189 USD/tonă, la care adăugăm taxa vamală de 15%, comisionul vamal de 0,5% și transportul, ajungem la o valoare de peste 220 USD/tonă la făină, care ar fi permis morarilor români să-și vândă făina fără probleme, dacă prețul intern la grâu n-ar fi "sătut" peste 150-160 USD/tonă... și dacă n-ar fi intrat în țară făina fără taxe vamale, sub diferite forme: fraudă vamală, zone defavorizate etc.

De **exporturi** de făină nici nu merită să pomenesc, pentru că un export de 39 tone de făină mi se pare rușinos de mic... la fel de mic ca și anul trecut.

- 2309.10 – alimente pentru câini sau pisici, condiționate pentru vânzarea cu amănuntul
- 2309.90 – Altele (sic!)

Pe primele cinci luni din anul 2001, importurile de *Preparate de tipul celor folosite în hrana animalelor*, s-au ridicat la 26 205 tone, cu un preț mediu de 385,5 USD/tonă, prețurile variind între 287,3 USD/tonă și 4 635 USD/tonă.

Dintre acestea, 5 354 tone, cu o valoare de 2,9 milioane dolari au fost importate la subpoziția *alimente pentru câini sau pisici, condiționate pentru vânzarea cu amănuntul*. Prețul mediu a fost de 543 USD/tonă, cu variații între 274 USD/tonă și 1 328 USD/tonă.

Cei mai importanți furnizori au fost:

- Ungaria – 70% din total – 3 765 tone, preț mediu de 511,5 USD/tonă
- Polonia – 11% din total – 565 tone, preț mediu de 503,6 USD/tonă
- Austria – 10% din total – 561 tone, preț mediu 582 USD/tonă

Taxa vamală la această categorie este excepționat pentru țările CEFTA și de 18,6% pentru restul țărilor.

Calcul

Mai mult din curiozitate, m-am jucat cu cifrele. Foxică al meu, că țelul nostru iubit, preferă hrana uscată Eukanuba / IAMS. Prețul de "chilipir" cu care cumpăr acest produs este de 80 000 lei/kg (sunt și altele la jumătate de preț dar sughite la ele... noroc că nu mă nâncă mult, bietul de el).

Am observat, ca și dvs, că cel mai scump produs (Eukanuba este unul din cele mai scumpe produse care se gătesc pe piață) a fost importat la prețul de 1 328

USD/tonă . Aplicând taxa vamală , comisionul vamal și transportul, ajungem la circa 1,6 USD/kg. Să înmulțim cu 30 000 lei / dolar și obținem... circa 48.000 lei/kg. Eu plătesc 80.000 lei/kg... Marjă de 67% !!!

Mi-am zis că așa o fi la produsele scumpe... și am reluat calculul pentru Polonia, de exemplu. La preț mediu de 503 USD/tonă , adăugăm transportul (nu avem taxă vamală) și ajungem la circa 0,5 USD/kg, adică aproape 16 000 lei/kg. Nu am văzut hrană uscată sub 30 000 lei/kg, deci aici avem o marjă de 87% !!! și mai și!

Aici zut pe gânduri, așa-i? Vă gândiți dacă afacerea e așa de profitabilă , de ce n-a făcut-o nimeni până acum? Pentru că :

- investiția inițială este destul de mică (dar nu exagerată)
- este un domeniu nou, și mulți români preferă să meargă pe căi bătătorite de alții, puțini își asumă riscurile unei afaceri complet noi
- este nevoie de un marketing intens (reclamă , publicitate, relații cu clienții etc), lucru la care noi, românii, nu prea stăm bine

Totuși, cineva produce la noi, timid, astfel de produse – cam 6 tone pe lună . S-a realizat chiar și un export (6 tone), în mai 2001, în Germania, la frumosul preț de 1 141,7 USD/tonă . Nu am aflat încă cine este fericitul vizionar.

Așadar, doamnelor și domnilor, nișă de piață există , consumatori există , cerere există .

Cei dintre dvs care au animale de casă și care merg suficient de des la veterinar să cumpere astfel de produse au observat, fără îndoială , numeroși pensionari, iubitori de animale, care, de multe ori, renunță la medicamentele proprii pentru a-i cumpăra pisicii sau cânelui hrană . Este o imagine tristă , cutremurătoare, dar care subliniază un lucru cert: sunt mulți români iubitori de animale.

Putem rezolva mai multe probleme dintr-un foc: să punem pe picioare o afacere bună (și să mai scăpăm de concurența acerbă de pe piața ființelor și să oferim cumpărătorilor produse bune la prețuri mai mici decât cele din import.

DS @ ANAMOB

Serial Q

Hrana pentru animale

Deși pare ciudat ca în paginile unei publicații a morarilor și brutarilor să vorbim despre hrana pentru animale de companie trebuie menționat că este o afacere înfloritoare din care pot rezulta profituri substanțiale. Prezentăm acest material în ideea unei posibile extinderi a afacerii dvs.

Statisticile indică o creștere a populației de animale de companie în România. De asemenea, este știut că s-au înmulțit cabinetele și farmaciile veterinare, pe lângă care, de multe ori, s-au înființat magazine prin care se comercializează diverse articole pentru animale, pe primul loc fiind hrana pentru animale de companie. De asemenea, în marile supermarket-uri există raioane specializate pentru hrană pentru animale, programele radio-TV abundă de reclame la astfel de produse ș.a.

Hrană uscată , hrană umedă conservată , biscuiți "ciubucuri", îmbogățiți cu vitamine și minerale, pentru pui și animale adulte și câte și mai câte, de nu mai știți uneori la ce să țineți și ce să alegeți. Știu că pare deplasat să vorbim de așa ceva într-o țară în care sărăcia extremă afectează un procent îngrijorător de mare din populație, unde sunt oameni nevoiași care nu-și permit să cumpere carne sau lapte, dar... la fel de adevărat este faptul că mulți oameni, înstăriți sau nu, au animale de companie pe care deseori le îngrijesc mai bine decât pe ei înșiși. Nu de puține ori mi s-a întâmplat să văd pensionari care abia aveau cu ce să-și ducă zilele de la o pensie la alta, care mergeau cu câinele sau cu pisica la veterinar indiferent cât costa vizita și care cumpărau hrană pentru animale de companie.

Cifrele seci de la statistică ne arată că în primele cinci luni ale anului de grație 2001 s-a importat hrană pentru animale de com-

panie de circa 3 000 000 USD (nu, nu este o greșală de tipar!). Toate produsele de acest gen comercializate pe piața românească sunt importate. Puține firme românești s-au încumetat să producă așa ceva și în special cele care se ocupă de prelucrarea cărnii, dar din păcate produsele respective nu sunt la nivelul celor importate. Firmele internaționale mari producătoare de astfel de produse, investesc fonduri semnificative în cercetare, testare, asigurarea calității și marketing. Produsele care fac parte din această categorie sunt obținute prin tehnologii similare cu cele folosite pentru obținerea produselor folosite în alimentația umană .

Istoric

S-ar putea să greșesc, dar emblematică pentru această industrie mi se pare evoluția companiei americane Ralston Purina, binecunoscută crescătorilor de animale din lumea întreagă .

Ralston Purina Company din SUA, unul dintre primii și cei mai mari producători internaționali, este o companie înființată în 1894, care inițial producea furaje pentru cai și câțari. Aceasta deoarece fondatorii au observat că singurele furaje pentru aceste animale erau – în afară de fân – porumbul și ovăzul. Dar ovăzul era foarte scump, iar datorită porumbului de calitate foarte proastă mii de cai mureau anual din cauza colicilor. În 1894 William H. Danforth împreună cu doi asociați au înființat firma, cu un capital de 12 000 USD, iar "sloganul publicitar" sub care și-au lansat primele produse a fost "mai ieftin decât ovăzul și mai bun decât porumbul".

Primele produse Purina destinate furajării cailor conțineau ovăz, porumb și melasă , amestecate manual și ambalate în saci. Dar ca orice firmă tânără a avut de înfruntat o serie de probleme: se extindea utilizarea electricității și se prefigurau primele automobile, o tornadă le-a distrus complet unitatea de producție etc. Dar încet, încet, firma a început să devină cunoscută la nivel local.

La sfârșitul secolului XIX au avut loc o serie de schimbări care au revoluționat lumea - Gillette a inventat aparatul de ras, iar industria alimentară a devenit una din cele mai importante ramuri productive din Statele Unite: în 1897 au apărut primele tipuri de supe condensate, conserve de carne, iar Kellogs a lansat pe piață cerealele pentru micul dejun.

Pe măsură ce se restrângea utilizarea animalelor pentru tracțiune și transport, Purina s-a orientat în afară de furaje și spre producția de produse alimentare de uz uman: cereale integrale pentru micul dejun și amestecuri de făinuri. În 1902 denumirea companiei a devenit ceea ce cunoaștem astăzi: *Ralston Purina*.

După primul război mondial, în urma unei vizite în Anglia, William Danforth a avut ideea de a produce un furaj care conținea mai multe ingrediente, presat sub forma unor cuburi mici. În curând toată America producea furaje sub formă de peleți.

În 1926 a fost înființat departamentul de cercetare al companiei, care funcționează și astăzi sub numele *Purina Pet Care*, primul și cel mai vechi centru de acest fel din lume. În același an Purina a început producția de hrană pentru câini de vânzare și câinii folosiți la ferme. Vânzările produselor Purina au atins în 1930 cifra de 60 mil. USD.

Dar a venit marea criză din anii '30 și vânzările au scăzut dramatic. Fermierii nu-și mai permiteau să cumpere furaje comerciale pentru porci și vite căci vremea nu obțineau nici un profit de pe urma acestora. Pentru a supraviețui, compania a hotărât extinderea afacerii prin achiziția a încă 6 mori pentru mășinarea capacității de producție, extinderea zonelor deservite de companie și a bazelor de distribuție. În 1933 compania a devenit din nou celebră prin faptul că produsul său nou - hrana uscată pentru câini Dog Chow® Checkers a ajuns la Polul Sud.

După al doilea război mondial, deși Purina a lansat noi pro-

duse pentru consum uman (cereale și premixuri pentru micul dejun) activitatea de producție s-a axat în special pe hrana pentru animale. Prin utilizarea procesului tehnologic de extrudare, la mijlocul anilor '50 Purina a devenit un producător important de hrană uscată expandată pentru animale. Totodată a început extinderea companiei și peste granițele Statelor Unite. În anii care au urmat compania a suferit numeroase transformări, ajungând practic un holding care înglobează mai multe companii ce operează în domeniul hranei pentru animale, cerealelor extrudate pentru micul dejun, panificație și proteine sintetice.

Conform raportului anual al companiei, profiturile nete care includeau activități permanente și cele periodice, pentru anul 2000 au fost de 530,4 mil. USD, iar în cercetare s-au investit peste 30 mil. USD, ceea ce dovedește că strategia adoptată de companie a fost un succes.

Aceiași poveste se poate spune și despre *Iams (Eukanuba)*, un alt mare producător american de astfel de produse, *Triumph*, precum și de numeroși producători europeni, chiar dacă nu au aceeași vechime ca Ralston Purina.

În Marea Britanie pionierul în acest domeniu a fost un american sosit din Ohio care s-a gândit să producă biscuiți speciali pentru câini. Primele conserve pentru câini din amestec de carne și cereale au fost produse în Marea Britanie în anii '30. Studiile și cercetările efectuate de-a lungul timpului privind nutriția animalelor au permis diversificarea pe scară largă a produselor de acest gen. În timp, vânzările acestor produse au crescut considerabil datorită creșterii populației animalelor de companie și a ponderii acestor produse în alimentația animalelor. În anul 2000 vânzările companiilor producătoare de astfel de produse au fost de peste 1,5 miliarde lire sterline.

Materii prime folosite

Materiile prime sunt alese în așa fel încât să asigure nutrienții necesari, calitatea și palatabilitatea acestor produse. În acest domeniu se folosesc o serie de materii prime de origine animală și vegetală, subproduse rezultate din industria alimentară și agricultură. Practic fabricarea hranei pentru animale este o posibilitate de valorificare a subproduselor rezultate după fabricarea produselor alimentare de consum uman.

Materiile prime de origine animală includ: laptele praf degresat sau integral, praful de orz, carnea de porc, vită, pui, curcan, miel, iepure, pește, subproduse rezultate la prelucrarea fructelor de mare. Se folosesc acele părți ale carcaselor care nu se folosesc în consumul uman, dar care trebuie să îndeplinească niște condiții de calitate la fel de stricte. De asemenea, nu se admite folosirea cămii provenite de la specii ce nu sunt admise în consumul uman.

Materiile prime de origine vegetală includ cereale integrale (orz, porumb, grâu, sorg etc.), orot și făinuri de cereale, tălăci de cereale, orot și făinuri de leguminoase, rădăcini și semințe comestibile, uleiuri vegetale, sfeclă de zahăr deshidratată (după extracția zahărului) etc.

Pe lângă aceste materii prime de bază se folosesc și o serie de aditivi, cum ar fi:

- vitamine: A, E, vitamine din grupul B, acid folic, papaină etc.
- minerale: zinc, fier, calciu, cobalt, cupru, mangan, iod etc. sub forma a diverse substanțe ce pot fi ușor asimilate în tractul digestiv al animalelor
- extracte enzimatice de drojdie, bacterii, mușcăiuri etc.

Aceste ingrediente sunt astfel alese astfel încât să asigure o alimentație cât mai echilibrată și corectă animalului respectiv. Dozele folosite din fiecare aditiv în parte sau amestecuri de aditivi sunt stabilite cu consursul medicilor nutriționiști veterinari, pe baza studiilor de nutriție animală.

Clasificare

Din punctul de vedere al produselor comerciale hrana pentru animale se împarte după mai multe criterii:

1. *destina ție* - pentru câini, pisici, pã sã ri etc.
2. *dupã aspect*: conserve, biscui ți usca ți etc.

3. *grupa de vârstã la care se recomandã* - pentru pui sau exemplare adulte, fiecare cu categorii de vârstã
4. *talie* - exemplare mici, medii, mari
5. *efortul fizic depus de animal* - normal, activ etc.
6. *starea de sã nã tate a animalului* (diete speciale)

Indiferent de tipul de produs, pe eticheta de prezentare sunt trecute toate informa țiile privind profilul nutritiv, necesare medicului veterinar sau crescã torului de animale în alegerea produsului cel mai potrivit.

ANAMOB NEWS

A șteptã m ãntrebã rile, sugestiile și comentariile dvs.:

str. Cristea Mateescu nr.2, bl. 35, scara 2, parter, ap. 57, sector 2, Bucure ți 722332

Tel: 01-242-2113

Fax: 01-242-1131

E-mail: anamob@anamob.ro

<http://www.anamob.ro/>

Conturile ANAMOB pentru plata cotizatiei sunt:

- cont 153.1/ROL deschis la BCR, Agentia Stefan cel Mare, Bucuresti

- cont 2511.000.1065.44.50 deschis la BRD, Sucursala Dorobanti, Bucuresti

Tehnologii de ob ținere

Tehnologiile de ob ținere a hranei pentru animale sunt asemã nã toare celor folosite pentru prepararea produselor de uz uman.

Fabricarea conservelor se realizeazã printr-un proces tehnologic identic cu cel folosit la fabricarea conservelor de carne. Singura diferen ță constã în aceea cã în faza de amestecare a ingredientelor se adaugã suplimentele vitaminice și minerale caracteristice produsului respectiv. În general dozele sunt astfel calculate încã tã sã fie folosite la o singurã masã .

Pentru **fabricarea produse- lor uscate** se folose ște extrudarea. La fel ca și în cazul produselor conservate, tehnologia este similarã celei folosite pentru fabricarea produselor de uz uman. În linii mari, procesul tehnologic cuprinde urmã toarele etape:

- aprovizionarea, controlul calitã ții și depozitarea materiilor prime și aditivilor conform normelor specifice
- dozarea materiilor prime
- amestecarea ingredientelor conform re țepei de fabrica ție, opera ție pentru care se folose ște un malaxor
- extrudarea și acoperirea produselor care are loc într-un extruder cu un singur melc sau cu melc dublu prevã zut cu matri țe speciale care conferã forma finalã a produsului. Amestecul de ingrediente, inclusiv carnea și grã simile este încã lzit și for ță tã sã treacã prin orificiile matri ței. După extrudarea propriu-zisã produsul poate fi acoperit cu diverse adaosuri care-i mã resc palatabilitatea și gradul de digerare/absorb ție.

- rã cirea și uscarea - sunt opera ții care se fac obligatoriu, deoarece produsul iese din extruder în stare fierbinte și pentru a fi conservat în condi ții optime trebuie sã fie adus la anumii ți parametri de temperaturã și umiditate.

- sortarea - se face în scopul eliminã rii rebuturilor, care se reintroduc apoi în procesul tehnologic. În aceastã fazã se face și controlul calitã ții produsului finit.

- ambalarea se efectueazã numai după ce produsul este trecut peste un magnet pentru a elimina eventualele corpuri strã ine metalice. În general, pentru ambalarea acestor produse se folosesc saci de hãrtie ca orateã , impermeabilã la umiditate și grã simi, care ajutã la men ținerea integritã ții produsului.

A șa cum am men ționat mai sus, fiecare ambalaj trebuie sã fie inscrip ționat cu datele nutri ționale (con ținut de proteine, glucide, lipide, fibre, valoare energeticã etc.), modul de administrare și alte informa ții utile.

Printre companiile care produc utilaje și linii de fabrica ție pentru hranã usca ți amintim: Sprout-Matador A/S (Danemarca), F.N. Smith Corporation (USA), Wenger SUA cu filialã și în Europa (Belgia) etc. Capacitatea utilajelor produse de Wenger, de exemplu, variaza de la 0,1 t/orã la 22 t/orã .

Sperã m cã prin acest material am reu șit sã vã trezim interesul, cu atã tã mai mult cu cã tã în România, la ora actualã , este încã un domeniu neexplorat.

AC @ ANAMOB